

Loven er udtryk for en afvejning mellem to hovedhensyn. På den ene side hensynet til at unødvendige dyreforsøg og særligt belastende dyreforsøg ikke må forekomme, og på den anden side hensynet til at de former for dyreforsøg, som er nødvendige, foretages, således at smerte og lidelse mildnes mest muligt.

Loven med supplerende bekendtgørelser bygger på Europarådets konvention om dyreforsøg og direktiv 86/609/EØF om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål.

En væsentlig bestemmelse er lovens § 6, der lyder således:

»Ved ethvert forsøg skal valget af dyreart omhyggeligt vurderes og på forlangende begrundes over for Dyreforsøgstilsynet. Ved valg mellem forskellige fremgangsmåder skal den vælges, der medfører brug af færrest dyr, forvolder mindst smerte, lidelse eller varigt men, og som mest sandsynligt fører til tilfredsstillende resultater.

Stk. 2. Dyr må ikke anvendes til forsøg, hvor til anvendelse af celle-, vævs- eller organkulturer eller andre metoder må antages at være lige så velegnede.«

Der påhviler Dyreforsøgstilsynet en pligt til at påse, at disse lovkrav overholdes.

I medfør af dyreforsøgslovens § 10 ledes Dyreforsøgstilsynet af Rådet for Dyreforsøg, der består af en formand og 10 andre medlemmer, som udpeges efter udtalelse fra interessenter, der repræsenterer forskning, industri, dyreværn og sygdomsbekæmpende foreninger.

I anledning af det stillede spørgsmål har Justitsministeriet indhentet oplysninger fra Dyreforsøgstilsynet.

Formanden for Rådet for Dyreforsøg har over for Justitsministeriet fremhævet, at der efter lovgivningen ikke består en vilkårlig adgang for Dyreforsøgstilsynet til at give afslag på en ansøgning om dyreforsøg. Når betingelserne i dyreforsøgsloven er opfyldt, herunder som disse bestemmelser må forstås i lyset af international sagkundskab på området samt internationale regler og normer for afprøvning, og når det ikke kan forkastes, at forsøgsaktiviteten vil være til væsentlig gavn, skal der gives tilladelse.

Dyreforsøgstilsynet har over for Justitsministeriet peget på, at Dyreforsøgstilsynet – der ikke selv driver forskning og ikke har kompetence til at iværksætte forskning i metoder, som måtte reducere anvendelsen af forsøgsdyr – er henvist til at følge med i relevante videnskabeli-

ge fremskridt. Herved søger Dyreforsøgstilsynet også at efterleve dyreforsøgsdirektivets artikel 23, hvorefter Kommissionen og medlemsstaterne nøje følger udviklingen i forsøgsmetoderne. Med det anførte udgangspunkt og på grundlag af Dyreforsøgstilsynets betydelige faglige viden om forsøgsmetoder og forsøgsteknik kan ansøgere i ansøgningsfasen foreholdes, om de i deres forsøgsoplæg har taget tilstrækkelige hensyn til bl.a. de nyeste videnskabelige fremskridt, og efter omstændighederne blive stillet overfor krav fra Dyreforsøgstilsynet om ændringer i eller frafald af dele af ansøgningen, ligesom Dyreforsøgstilsynet kan meddele afslag på ansøgningen.

Det er af Dyreforsøgstilsynets oplysninger endvidere fremgået, at statistikken over dyreforsøg for 1999, som vil blive tilgængelig i nær fremtid, efter en foreløbig opgørelse viser et totalt på niveau med de foregående år, og at faldet i 1998 synes at have været udtryk for et tilfældigt udslag. Disse udslag forekommer, fordi antallet af anvendte forsøgsdyr på de forskellige dyreforsøgsområder kan svinge betydeligt. Betingelserne i totalantallet af anvendte forsøgsdyr – og årsagerne hertil – kan derfor også være forskellige fra det ene land til det andet.

Der er en række alvorlige sygdomme, hvis årsager stadig er ukendte. Inden for molekylærbiologien, herunder genteknologien, og på andre grundforskningsområder, som anvender forsøgsdyr, har der i de senere år været en betydelig udvikling med store fremskridt til følge. En sådan udvikling giver sig udslag i forskning i behandling af sygdomme og i udvikling af produkter og lægemidler, som efter gældende forskrifter i et vist omfang skal afprøves ved forsøg på levende dyr. Videnskabelig fremgang og øget erhvervsmæssig aktivitet på sådanne områder vil derfor afspejle sig i øget anvendelse af forsøgsdyr.

Dyreforsøgstilsynet har i den forbindelse anført, at den danske lægemiddelindustri aktivitet er forøget betydeligt gennem de senere år, til dels ved oprettelse af nye firmaer. Denne aktivitetsforøgelse har dog ikke medført et tilsvarende øget antal af anvendte forsøgsdyr. En stor dansk lægemiddelvirksomhed har over for Dyreforsøgstilsynet oplyst, at den i de senere år har kunnet udføre en betydelig del af sin udviklingsforskning gennem nyudviklede, forfinede (alternative) metoder, der væsentligt reducerer behovet for forsøgsdyr. Det forventede forbrug af forsøgsdyr til udviklingsforskning i år 2000 er